

ΕΙΠΕ
ΓΕΡΩΝ...

Παλαιές και Σύγχρονες
Οικοδομητικές Διηγήσεις
και Διδασκαλίες

■ «...ἵνα τις θῆ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ»

Ἐκκλησιαστικὸ Παράδειγμα «Μεϊζονος Ἀγάπης»*

Τὸ ἐθελούσιο μαρτυρικὸ τέλος
τοῦ Ἁγίου Μοναχοῦ Λέοντος Καππαδόκη

Όταν βασίλευε ὁ Τιβέριος, ὁ Βασιλιάς καὶ πιστότατος Καίσαρας (578-582), ἐπισκεφθήκαμε τὴν Ὁραση, στὴν ὁποία ὅταν φθάσαμε, εἶδαμε ἕνα μεγάλο κατὰ Θεὸν Μοναχό, στὴν καταγωγὴ Καππαδόκη. **Κ**αὶ τὸ ὄνομά του Λέων. **Γ**ι' αὐτὸν πολλοὶ πολλὰ καὶ θαυμαστὰ μᾶς διηγήθηκαν.

Ἐμεῖς, ἀφοῦ τοῦ κάναμε συντροφιά καὶ γνωρίσαμε καλὰ τὸν ὅσιο ἄνδρα, ὠφεληθήκαμε πολὺ καὶ μάλιστα ἀπὸ τὴν ταπείνωση καὶ τὴν ἡσυχία καὶ τὴν ἀκτημοσύνη καὶ τὴν ἀγάπη ποὺ εἶχε πρὸς ὅλους.

Μᾶς ἔλεγε λοιπὸν αὐτὸς ὁ ἀοίδιμος Γέροντας: «**Π**ιστέψτε με, παιδιὰ μου, **π**ρόκειται νὰ γίνω βασιλιάς».

Ἐμεῖς τότε τοῦ λέγαμε: «**Σ**ὲ βεβαιώνουμε, ἀββᾶ, ὅτι ἀπὸ τὴν Καππαδοκία κανένας δὲν ἔγινε ποτὲ βασιλιάς· ἄδικα λοιπὸν ἔχεις αὐτὸν τὸν λογισμό».

Αὐτὸς ὅμως ξαναἔλεγε: «**Α**ναμφισβήτητα, παιδιὰ μου, **π**ρόκειται νὰ γίνω βασιλιάς»· καὶ κανένας δὲν μποροῦσε νὰ τὸν πείσει νὰ ἀποχωρισθεῖ ἀπ' αὐτὸν τὸν λογισμό.

* * *

Όταν λοιπὸν ἦλθαν οἱ Μάζικες καὶ λεηλάτησαν ὅλη τὴν χώρα ἐκείνη, ἦλθαν στὴν Ὁραση καὶ πολλοὺς μὲν Μοναχοὺς σκότωσαν, πολλοὺς δὲ καὶ αἰχμαλώτισαν.

Μέσα σ' αὐτοὺς πῆραν ἀπὸ τὴν Λαύρα καὶ τὸν Ἀββᾶ Ἰωάννη (ἦταν αὐτὸς χειροθετημένος Ἀναγνώστης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησί-

ας Κωνσταντινουπόλεως) και τὸν Ἀββᾶ Εὐστάθιο τὸ Ρωμαῖο και τὸν Ἀββᾶ Θεόδωρο. Ἦσαν ὁμως και οἱ τρεῖς ἀσθενεῖς.

Ἀφοῦ λοιπὸν αἰχμαλωτίσθηκαν αὐτοί, λέει ὁ Ἀββᾶς Ἰωάννης στοὺς βαρβάρους: «Πηγαίνετε με στὴν πόλη και πειθῶ τὸν Ἐπίσκοπο νὰ σᾶς δώσει εἰκοσιτέσσερα χρυσὰ νομίσματα».

Τὸν πῆρε λοιπὸν ἕνας ἀπὸ τοὺς βαρβάρους και τὸν φέρνει κοντὰ στὴ πόλη. Καὶ πῆγε ὁ Ἀββᾶς Ἰωάννης στὸν Ἐπίσκοπο. Βρέθηκε τότε κι ὁ Ἀββᾶς Λέων στὴν πόλη και κάποιοι ἄλλοι ἀπὸ τοὺς Πατέρες· γι' αὐτὸ και δὲν τοὺς ἔπιασαν.

* * *

Ἦλθε λοιπὸν ὁ Ἀββᾶς Ἰωάννης κι ἄρχισε νὰ παρακαλεῖ τὸν Ἐπίσκοπο νὰ δώσει τὰ νομίσματα στὸν βάρβαρο. Ὁ Ἐπίσκοπος ὁμως ἔτυχε νὰ μὴν ἔχει παραπάνω ἀπὸ ὀχτῶ χρυσὰ νομίσματα. Θέλησαν λοιπὸν νὰ τὰ δώσουν στὸν βάρβαρο. Καὶ δὲν τὰ πῆρε, ἀλλὰ εἶπε: «Ἦ δώστε μου εἰκοσιτέσσερα νομίσματα ἢ μοναχό».

Ἀναγκάστηκαν λοιπὸν οἱ κάτοικοι τοῦ κάστρου νὰ δώσουν τὸν Ἀββᾶ Ἰωάννη στὸν βάρβαρο κλαίοντα και ὀδυρόμενο. Καὶ τὸν πῆραν στὶς σκηνές τους.

* * *

Μετὰ λοιπὸν τρεῖς μέρες πῆρε ὁ Ἀββᾶς Λέων ὀχτῶ νομίσματα και βγῆκε στὴν ἔρημο, ὅπου ἦσαν οἱ βάρβαροι.

Καὶ παρακαλοῦσε λέγοντας: «Πάρτε ἐμένα και τὰ ὀχτῶ νομίσματα κι ἀπολύστε αὐτούς, γιατί εἶναι ἀσθενεῖς και δὲν μποροῦν νὰ σᾶς ὑπηρετήσουν και πρόκειται νὰ τοὺς σκοτώσετε. Ἐγὼ ὁμως και ὑγιής εἶμαι και σᾶς ὑπηρετῶ».

Τότε οἱ βάρβαροι πῆραν αὐτὸν και τὰ ὀχτῶ νομίσματα κι ἀπόλωσαν τοὺς τρεῖς.

Πῆγε λοιπὸν ὁ Ἀββᾶς Λέων μέχρις ἐνὸς σημείου μαζί τους και, ἐπειδὴ ἐξαντλήθηκε, τὸν ἀποκεφάλισαν.

Καὶ ἐκπλήρωσε ὁ Ἀββᾶς Λέων τὸ ρητὸ τῆς Γραφῆς: «Μεῖζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις θῆ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ».

Τότε κι ἐμεῖς καταλάβαμε ὅτι αὐτὸ ἦταν ποῦ ἔλεγε ὅτι πρόκειται νὰ βασιλεύσει. Γιατί πράγματι βασιλεύσε δίνοντας τὴν ζωὴ του γιὰ τοὺς φίλους του.

* * *

Τὸ μέτρον τῆς ἀγάπης εἶναι νὰ ἀγαπᾷ κανεὶς τὸν ἄλλον, «ὡς ἑαυτόν».

Τὸ νὰ ἀγαπᾷ κανεὶς τὸν ἄλλον «ὕπὲρ ἑαυτόν» εἶναι «**μείζων ἀγάπη**».

Τὴν μείζονα αὐτὴν **Ἀγάπην** ἔδειξε πρῶτος ὁ Χριστὸς μας, ὁ Ὅποιος «ἀπέθανε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν».

Τὴν μείζονα αὐτὴν **Ἀγάπη** ἔδειξε καὶ ὁ Ἀββᾶς Λέων, ὁ ὁποῖος θουσιάσθηκε ὑπὲρ τῶν αἰχμαλώτων.

Τὴν σπάνια αὐτὴ ἀγάπη συναντᾶμε στὴν Μητέρα, στοὺς ὑπὲρ τῆς (Πίστεως καὶ) Πατρίδος πολέμους καὶ στοὺς Ἁγίους.

Ἡ Μητέρα θουσιάζεται γιὰ νὰ ζήσουν τὰ παιδιά της, ὁ στρατιώτης θουσιάζεται γιὰ τὴν Πατρίδα καὶ οἱ Ἅγιοι θουσιάζονται γιὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς.

(*) Ἰωάννου Μόσχου, Λειμωνάριον, ἔκδοσις Ἱερᾶς Μονῆς Σταυρονικήτα, κεφάλ. 112, σελ. 125, Ἅγιον Ὄρος 1983. Ἐπιμέλ. ἡμετ. • Σχόλια: † Ὁ Ἄ.Ε.

